

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o námitce podjatosti soudců Krajského soudu v Hradci Králové vznesené žalobkyní ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 52/2013,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové Mgr. Marie Kocourková, JUDr. Magdalena Ježková a Mgr. Helena Konečná **nejsou vyloučeny** z projednávání a rozhodnutí věci vedené Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 52/2013.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 31. 7. 2013 ke Krajskému soudu v Brně se žalobkyně domáhala alternativně zrušení nebo vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2012, následujících č. j. 13516/13/5000-14501-711232; 13517/13/5000-14501-711232; 13518/13/5000-14501-711232; 13519/13/5000-14501-711232. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 13. 8. 2013, č. j. 62 Af 63/2013 – 18, postoupil věc Krajskému soudu v Hradci Králové, protože zjistil, že k jejímu vyřízení není místně příslušný. Finanční úřad v Jilemnici, který vydal ve věci rozhodnutí jako správní orgán I. stupně, má totiž sídlo v obvodu působnosti Okresního soudu v Semilech (bod 58 přílohy č. 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích). Okresní soud v Semilech náleží do obvodu Krajského soudu v Hradci Králové (bod 6 přílohy č. 2 citovaného zákona), který je ve smyslu § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), místně příslušný k projednání podané žaloby. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 9. 2013.

O žalobě nebylo dosud rozhodnuto.

Krajský soud v Hradci Králové poté zaslal žalobkyni informaci o složení senátu 31 Af, kterému byla věc přidělena podle rozvrhu práce platného pro rok 2013 a který je složen ze soudkyň Mgr. Marie Kocourkové, JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné.

Podáním ze dne 4. 11. 2013 uplatnila žalobkyně námitku podjatosti vůči všem soudcům specializovaných senátů úseku správního soudnictví Krajského soudu v Hradci Králové. Žalobkyně byla toho názoru, že v případě nevyloučení všech soudců specializovaných senátů úseku správního soudnictví Krajského soudu v Hradci Králové „*reálně* *hrozí, že jimi bude pokračováno v dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů.*“ Tuto situaci žalobkyně označila za případ delegace nutné.

Ke vznesené námitce podjatosti všechny výše uvedené soudkyně senátu 31 Af, jakož i všichni ostatní soudci specializovaných senátů úseku správního soudnictví Krajského soudu v Hradci Králové, jmenovitě JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová, Mgr. Marie Kocourková, JUDr. Jan Rutsch, Mgr. Helena Konečná, JUDr. Pavel Kumprecht, JUDr. Marcela Sedmíková a JUDr. Ivona Šubrtová uvedli: „*Každý z níže podepsaných soudců s účinky pro každého z nich prohlašuje, že ve shora označené věci se necítí být podjatým a není mu ani známa žádná skutečnost, ze které by mohl vyplynout důvod případných pochybností o jeho nepodjatosti.*“ S tímto vyjádřením předložil Krajský soud v Hradci Králové věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o uplatnění námitce podjatosti.

Je-li účastníkem řízení vznesena námitka podjatosti všech soudců určitého soudu, a přitom je již zřejmé, kterému soudci (soudcům) je či bude věc přidělena, je účelné se zabývat otázkou podjatosti jiných než těchto soudců jen za předpokladu, že u rozhodujících soudců bude shledán důvod k vyloučení. V případě, že tomu tak není a že tedy nic nebrání v tom, aby soudci, jimž věc byla či bude přidělena, ji projednali a rozhodli, postrádá zkoumání podjatosti dalších soudců daného soudu smysl, neboť vůbec není dán důvod ke změně okruhu soudců, kteří mají věc projednat. Žalobkyně namítla podjatost všech soudců Krajského soudu v Hradci Králové, jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví. Podle rozvrhu práce již věc byla přidělena senátu 31 Af Krajského soudu v Hradci Králové, který bude rozhodovat ve složení: Mgr. Marie Kocourková, JUDr. Magdalena Ježková a Mgr. Helena Konečná. Nejvyšší správní soud se proto nejprve zabýval tím, zda je námitka podjatosti relevantní ve vztahu k těmto třem soudkyním. Teprve byla-li by námitka shledána důvodnou a byly-li by tyto soudkyně vyloučeny z projednávání a rozhodování věci, přistoupil by Nejvyšší správní soud „v druhé fázi“ ke zkoumání podjatosti ostatních soudců Krajského soudu v Hradci Králové. I při posuzování námitky podjatosti je totiž nutno respektovat zásadu hospodárnosti řízení, která v daném případě velí postupovat tak, aby podjatost jednotlivých soudců byla prověřována jen potud, dokud se nenajde potřebný počet soudců, kteří jsou ve vztahu k věci nepodjatí a kteří tedy ve věci mohou jednat a rozhodovat (srov. i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005 – 34, všechna citovaná rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz).

Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), podle kterého jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však

pokračování

nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by soudce mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Takové důvody zjevně dány nejsou a ani žalobkyně žádné takové okolnosti neuvádí.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že tvrzení žalobkyně, podle něhož v případě nevyhloučení všech soudců specializovaných senátů úseku správního soudnictví Krajského soudu v Hradci Králové *„reálně brozí, že jimi bude pokračováno v dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů“* jednak není dostatečně určité, neboť není zřejmé, v čem má tato údajná hrozba konkrétně spočívat, jednak není ani nijak podložena. Žalobkyně nepředložila jediný důkaz o tom, že by dotčení soudci měli takový poměr k věci, účastníkům či jejich zástupcům, který by mohl zakládat pochyby o jejich nepodjatosti, a neuvádí ani žádný jiný ze zákonem předpokládaných důvodů, pro které by Nejvyšší správní soud mohl o vyloučení soudců rozhodnout, ani ze spisu žádná taková skutečnost nevyplývá. Námitka podjatosti vznesená žalobkyní je tedy nedůvodná; týká se totiž patrně nespokojenosti žalobkyně s rozhodnutími vydanými krajským soudem v jiných věcech. Rozhodování soudce v jiných věcech však nemůže být důvodem pro jeho vyloučení (§ 8 odst. 1 s. ř. s.).

Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Vzhledem k tomuto rozhodnutí pak Nejvyšší správní soud ve smyslu shora citovaných závěrů nerozhodoval o námitce podjatosti vznesené proti ostatním soudcům Krajského soudu v Hradci Králové rozhodujících ve věcech správního soudnictví.

V důsledku tohoto způsobu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu také odpadá nutnost rozhodovat o delegaci nutné (§ 9 odst. 1 s. ř. s.). Je tomu tak proto, že v důsledku přednostního rozhodnutí o námitce podjatosti vznesené žalobkyní a nevyhloučení uvedených soudkyň z projednávání a rozhodování předmětné věci, nenastala situace, že by pro vyloučení soudců specializovaných senátu místně příslušného soudu nebylo možno sestavit senát.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. prosince 2013

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu